

Το αίμα δεν εξυπηρετεί

Το αίμα δεν εξυπηρετεί

Τρίτη ματιά

Της Άννας Δαμιανίδη

Το αίμα είναι υπερβολικά συμβολικό, αλλά συμβαίνει να είναι και εξαιρετικά πραγματικό. Είναι το βασικότερο στοιχείο της ζωής και το πρώτο που εμφανίζεται και ξοδεύεται στον θάνατο. Είναι χαρακτηριστικό ανώτερων οργανισμών, δεν το έχουν οι σουπιές, το διαθέτουν όμως οι χελώνες. Μάλιστα, των χελωνών είναι πιο σκούρο, θα μπορούσε να είναι και γαλάζιο. Αλλά γαλάζιο δεν έχει κανείς. Χρειάστηκε να χυθεί πολύ από το αίμα των γαλαζοαίματων για να βεβαιωθούν όλοι πως ήταν απολύτως κόκκινο όπως και των υπολοίπων.

Οι μόνες διακρίσεις που κάνει το αίμα είναι οι επιστημονικές ομάδες ρέζους που ονομάστηκαν με τα πρώτα γράμματα του αλφαβήτου και πρόσημα αριθμητικής. Αλφα και βήτα, θετικό και αρνητικό. Και το μηδέν. Οι μόνες σχέσεις αίματος που μπορεί να έχει κανείς οφείλουν να γίνουν με βάση αυτές. Αν χρειάζεσαι αίμα και έχεις πολλούς αγαπημένους συγγενείς έτοιμους να σου το προσφέρουν, δεν μπορείς να το δεχτείς αν η ομάδα τους δεν ταιριάζει με τη δική σου. Μπορεί να είσαι ο βασιλιάς της Αγγλίας ή των Φιλιατρών και να σε σώσει το αίμα του Πακιστανού μετανάστη που μόλις κοίταξες περιφρονητικά στον δρόμο. Είναι μαύρος, κοντός και τον βρίσκεις άσχημο, κι εσύ μπορεί να είσαι ψηλός, ξανθός και κτηματίας, και μόνο το δικό του αίμα να σου ταιριάζει.

Το αίμα λοιπόν στην πραγματικότητα πρόδωσε όλες τις πανάρχαιες προσπάθειες των ανθρώπων να ξεχωρίσουν σε φυλές και σε άλλες κατηγορίες. Ενώ το είχαν διαλέξει να σημαδεύει τις βαθιές τους διαφορές, το αίμα τους εξευτέλισε, δείχνει μόνο τις βαθιές ομοιότητες. Βέβαια οι άνθρωποι συνεχίζουν να χρησιμοποιούν παροιμίες όπως «Το αίμα νερό δεν γίνεται», να επικαλούνται το *jus sanguinis*, να μιλάνε για δεσμούς αίματος. Όμως και οι πιο ανόητοι ρατσιστές, αν χρειαστούν αίμα, αληθινό, ζεστό, κόκκινο ανθρώπινο αίμα για τη ζωή τους, θα αναγκαστούν να το συνειδητοποιήσουν κι ας μην το παραδεχτούν: το αίμα δεν εξυπηρετεί τις ιδέες τους. Το αίμα αποδεικνύει ότι είμαστε όλοι ίδιοι, μας ανακατεύει με κάθε έθνος και κάθε άτομο, λες και θυμάται τα πιο παλιά ταξίδια της ανθρωπότητας, τις δύσκολες μετακινήσεις του *homo* πριν γίνει *sapiens*, καταργεί τις κοινωνικές διακρίσεις, την επιστήμη περί φυλών, τα σύνορα, τις βίζες, τα έθνη και τις προκαταλήψεις. Ποιος ξέρει ποιες ανάγκες εξυπηρέτησε με τις επιλογές του. Η σοφία του αίματος πάει υπερβολικά πίσω, η φιλοσοφία του πάει μπροστά, καθώς εμπαίζει όλη την ενδιάμεση συμβολική του χρήση.

Αλλά βέβαια το αίμα, το αληθινό, αυτό που μπορεί κανείς να δει να τρέχει από την παραμικρή λύση συνέχειας του δέρματός του, είναι κάτι που τρομάζει. Παιδιά που ματώνουν ουρλιάζουν από φόβο, μανάδες ανατριχιάζουν, φοιτητές Ιατρικής λιποθυμούν στη θέα του αίματος. Κι αυτό τον τρόπο προσπαθούν να προκαλέσουν όσοι το επικαλούνται. Να τρομάζουν θέλουν, να υποβάλλουν δέος για τις απόψεις τους. Ο φόβος είναι το υλικό τους, άυλος και στην ουσία αναίμακτος. Μπορεί να είναι και το αρχικό τους κίνητρο. Από τον πολύ φόβο να εξοικειώνονται μαζί του τόσο που αγκυρώνονται σ' αυτόν.

Λίγα μαθήματα Πρώτων Βοηθειών θα έκαναν καλό σε όλους.

05/03/2013

<http://www.efsyn.gr/?p=28694>